

תחרות התיבות של בריג'יס בארדו בביקני מתחדשת בכל עונה. לא נשי ארו עוד הרבה התיבות, וכל המקדים זוכה. אל תתלבשו על התיבות, אלא גיזרו אותן בזהירות, במספריים עדינות. זיכרו: כל המיטיב להדביק את התיבות, יזכה בפרס (או בריג'יס אוביקני 111).

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים במשלוח חומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר ל"י שיוענק מדי שבוע. הזוכה בפרס השבוע הוא זיגמונד לוי, ירושלים.

השקשת

סוף סוף, חזר העולם הבא אל מקומו בשלום. לאחר שבשבועיים האחרונים פיעה את מקומה להעולם הביש. למרות הזמן הרב שהיה בידי הקוראים לפתור את כותרת הקשקשת האחרונה (למעלה), לא נתקבלה אלא תשובה נכונה אחת והיא: **מה שרואה גמול פוזל כשי הוא מסתכל על הרבשת של עצמו.** את התשובה הנכונה שלח חנניה לויין מתל"אביב. הקשקשת החדשה (למ"טה) היא קצת יותר קלה לפיענוח, ואני מקווה שיהיו יותר תשובות נכונות. בהזדמנות זו אני רוצה להזכיר לקוראים שיש להודרך בפיתרון הקשקשת, כי התי שובה הנכונה הראשונה היא המתקבלת.

מזה צוחקים האמריקאים

"הנה חדר האורחים. הרגישו עצמכם כמו בבית..."

אייל מיט א פידל

מעשה בשחקן גולף, זקן וצנוע, מצביא כינוני ונשיא גרוע, השונה את קובת באופן קבוע, שהיפוש מוצא למעגל הרבוע, להחזיר מעין אל פי המבוע.

אך פידל אחז בזקנו הקלוע ונשא נאום ארוך, אם כי קטוע, מלא מליצות, אך חותם האמת בו טבוע בו אמר... אך מה שאמר כבר ידוע.

אזי קפץ מכליו הנשיא הידוע, זה הנשיא, שבבית הלכן הוא שרוע, ועשה מעשה, מעשה מוזר, ותמוה, ושלה את המארינס למקום הנגוע, לבלות חופשת פגרא של סוף השבוע.

אברהם עובדיה, טבריה

הידעת את הארץ?

לקראת עונת התיירים הממשמשת זכאה, מתחילה אני במרור חדש בשם שכיולי מולדת או הידעת את הארץ? הקורא זיגמונד לוי מירושלים, שלח לי את התצלום והקוראים מתבקשים לזהות את המקום, הנמצא ברחוב יעקב בירושלים.

טעות לעולם צודקת

על מעילי גשם שנמכרו בניירורק היו תחיות עליהם היה כתוב — "תורת ישראל..." (מעריב) יוסף מ" תל"אביב

בעוד ש"תוצרת ישראל" נשמר רק לספרי תורה.

הפארלאמנט היפאני יפוזר ב' 42 ל' חודש. (מעריב) יורם נדיב, תל"אביב

ויחזור ויתכנס ב' 68 לנובמבר, 1960.

אגדות מידד

מינרוזה והינשוף

לא יטריד. הולך יהוצמת, והנה לקראתו ידיד-נעורים, הרוצה תמיד לקבל אינפורמציה חינם. מקי דים אותו יהוצמח בשלום גדול, ומסיר לו את כובעו. לטש ידיד הנערים את עיניו אל קדקוד יהוצמת, ובורח ביללת אימה.

יום טוב היום, חושב יהוצמת. אין אני יודע מה קרה להם, אבל הכל מסתדר מעצמו.

והנה קרבה אותה עלמת-חמד שתמיד צריך לחכות לה. הולכת צמודת-ירכיים, כי חוששת לשלייתה, ונטויות-גרון, ושערה כי מגדל הלבנון, ולבו פג. מסיר לה יהוצמת את כובעו, והיא מבטת בו, מחחירה ומת-נודת.

"הא!" אומר יהוצמת, "המצפון! בגדת בן!"

"בחיך," לוחשת עלמת-החמד, "סלק את זה. זה נושף?"

אין יהוצמת יודע מה "זה", אבל אומר: "נושף כמו נחש. אם לא תהיי ילדה טובה, אולי אתאבד קצת, אבל את ודאי תמותי מאוד."

ומאו היתה ממושמת כמו כלבה, עד — סוף הסיפור.

גשרך ברחוב מוצף שמש יהוצמח בן פדי הציר, גורר את נעליו כדי לקטול את הומן האבוד, כי דייק לבוא לפגישה עם עלמת-חמד. הולך ורואה ילד ממרר חיי זיקית, הנצמדת באימה לקצה מקל.

יהוצמח בן פדהצור, חבר כבוד באגודת צער בעלי חיים. אומר לילד "תשך אותך!" אומר הילד: "הא! הבט!" ותוקע את אצבעו אל זרבובית הזיקית המסכנה.

אומר יהוצמת: "תקלל אותך! ראה את עיניה. אחת מופנית אליך ואחת אל אדוני. יודע מה היא קללת זיקית? אצלנו בראשון היה מיסכן שקיללה אותו זיקית, ונשאר טיפש כל ימיו."

נחרד הילד. אומר יהוצמת: "קח שילינג למסטיק והן אותה." לוקח הילד ונותן.

מסיר יהוצמת את כובעו, שם בו את הי זיקית וחובש את הכובע לראשו.

הולך יהוצמת לאיטו ברחוב וקוטל את הומן האבוד, והנה לקראתו מר הבלעמי שהיה מורה ועתה טרדן. יהוצמת איש מנוי מס, מסיר את כובעו. לוטש מר הבלעמי את עיניו, קופא וחחיר. הלחיה מחר. ושוב